

Grundbente, at Loven af 19de Februar 1861 om Smaarebels Afløsning, ogsaa den Gang skulde træde i Kraft, men det skete ikke, og idet der ikke skete endnu. Denne Sag har en Historie, og det er et mærkelig Historie, jeg vil tillade mig i korte Træk at fremstille den for det høje Thing. Strax efter den 1ste April 1867 henvendte næsten samtlige Beboere i den Commune, hvori jeg boer sig til Sogneraadet med et Andragende om, at det vilde drage Ansvar for at Smaarebelen snarest mulig blev afløst. Den 24de Mai 1867 indgav Sogneraadet et Andragende til Amtet i Balle, hvori det forespurgte paa hvilken Maade det skulde faae Smaarebelen afløst. Den 27de Juni skrev Amtet, at Indenrigsministeriet under 23de Juni havde meddeelt, at den Mand, der var udnævnt for Balle Amts Bedkommende til at være Formand for Afløsningen af Smaarebelen uden videre Udnævnelse maatte betragtes som Formand for denne Afløsning, for det indlemmede Nørre-Tyrstrup Herred, og man havde derfor at henvende sig til denne Mand. Den 14te September 1867 henvendte Sogneraadet sig til denne Mand, og under 25de September 1867 fik man det Svar, at Smaarebelen snarest Ministeriet meddelede mig Underretning om, at det har udnævnt et Medlem af Commissionen, og hvem det er, skal jeg strax afsende Bærsel til Commissionen. Afholdelse i Lovens af 19de Februar 1861 er det nemlig bestemt, at den Commission, der foresaar Smaarebels Afløsning, bestaaer af tre Medlemmer, nemlig Den af Indenrigsministeren udnævnte Formand og et Medlem, der skal udnævnes af Kultusministeren, samt et tredje Medlem, som skal udnævnes af vedkommende Commune. Nu er Løb om Sagen berømt i nogen Tid. Den 22de Februar 1868 skrev man igjen til Formanden for at bringe Sagen i Erindring. Den 27de Februar fik man atter Svar, at Ministeriet endnu ikke uagtede gjentagne Paamindelser havde meddeelt ham, hvem det havde udnævnt til Medlem af Commissionen, og at han siden den 17de August 1867 afgjortes havde ventet paa denne Meddelelse. Den 17de Juli 1868 indgav jeg

endelig som Sogneraadets Formand et Andragende til Kultusministeren, i selvstændig Skrivelse paa behørig Stempel, hvori jeg beklagede, at der for hvert Bedkommende ikke skete Loven af 19de Februar 1861. Skuldest, og udtalte, at jeg ikke kunde fatte det Banefulde i, at man udnævnte et Medlem af Commissionen, samt forlangte, at Ministeriet vilde træffe saadanne Forholdsregler, at Smaarebelen for Balle Sogn o snarest mulig kunde blive afløst, efter Bestemmelse i Loven af 19de Februar 1861. Den 21de September 1868, efter at Kultusministeriet havde seet over denne Sag, og havde maalt, at man endelig, i formeentlig Aften, mødte i Dverveise, saa vidt, saati man skrev til Sogneraadet, at denne Lov ikke kunde komme til Anvendelse i det Kongeriget, indlemmede Sogner af Tyrstrup Herred, idet man maatte have Kongerigetsmagtens Afgjorelse med Hensyn til flere Punkter. Nu vilde jeg ikke have stillet en Hørespørgsmaal om denne Sag, da det forekom mig, at det havde været temmelig længe, for der blev taget fat paa den, men efter en mundtlig Conference med den daværende Kultusminister, og da jeg det i det han lovede, at han vilde bringe Sagen frem igjennem det Lovforslag. Det skete imidlertid ikke, Strax efter, at jeg nu daar var kommen ind i Thinget, anmeldte jeg den Hørespørgsmaal den Anledning, da den vilde selvstændig falde bort, idet den udnævnte, hvilerede Kultusminister, som nu har indkommet mit Brev ved Forelængelsen af udnævrende alle Lovforslag. Efter hvad jeg nu har anført, haaber jeg, imidlertid, at det høje Thing vil give mig Ret i, at jeg har en Slags Berettigelse til at udtale en Tale over denne, i mine Dine usforlyttelig langsomme Fremgangsmaade, med hvilken man har behandlet denne Sag i Ministeriet. Men man ser i det andet Forhold, som ere blevne forrykkede derved, at Eggen er trukket saa langt ud, i Samme Gyn, at det navnlig tidligere Tilfælde paa de fleste Gaarde, at man holdt Stude, medens man i de senere Aar i mange Tilfælde er gaaet over til Meieridrift. Det hvori Smaarebelen mest bestaaer, er en Smaydelse af hver Sk.